

Nieuwsbrief zendingscommissie

Op D.V. zondag 7 november wordt in onze Hervormde Gemeente Strijen tijdens de kerkdiensten weer de jaarlijkse najaarszendingscollecte gehouden. Deze collecte is bestemd voor de families Mager en Folmer, die namens de GZB uitgezonden zijn en voor Karsten en Irene, uitgezonden namens Wycliffe Bijbelvertalers.

U kunt via deze nieuwsbrief meer over deze personen en hun werk lezen en zij hopen dat u hen d.m.v. de zendingscollecte wilt ondersteunen!

Uw donatie voor de collecte kunt u overmaken op het bankrekeningnummer NL78 RABO 0361 8617 10 (Herv. Gem. Strijen, zending) of via de volgende link <https://www.hervormdstrijen.nl/diensten/collectes>.

Zendingswerk is geen mensenwerk, maar God maakt wel gebruik van mensen. En uw gave wil Hij daarvoor ook gebruiken!

Wilt u ook meebidden voor hen en voor allen die in de zending werkzaam zijn?

Voor contact met de zendingscommissie is het e-mailadres: zendingscommissie@hervormdstrijen.nl.

U kunt via bovenstaand e-mailadres ook een papieren versie van deze nieuwsbrief opvragen.

Meer informatie is ook te vinden op onze website:

www.hervormdstrijen.nl/evangelisatie/zendingscommissie.

Rik en Caroline Mager, discipelschapstrainer en orthopedagoge in Rwanda.

Na een periode van ruim twee jaar onafgebroken in Rwanda zijn Rik en Caroline voor de tweede keer op verlof in Nederland (10 augustus tot 2 november). Dat het reizen vanuit Rwanda naar Nederland niet vanzelf ging lezen we hieronder.

Reizen in deze tijd is wel wat anders dan gebruikelijk. Iedereen die op vakantie is geweest (of dat graag had gewild) kan dat bevestigen. Zo ook onze reis van Cyangugu naar Nederland. Ongeveer een week voor vertrek kondigde het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken aan dat per zondag 8 augustus, de coronatest maximaal 48 uur voor vertrek afgenomen mocht worden. En dat terwijl Rwanda aangaf dat je de test minimaal 48 uur voor vertrek moest laten afnemen, zodat de resultaten op tijd zouden zijn. Bovendien hadden we te maken met een avondklok om 18.00 uur. Navraag bij het lab in het districtsziekenhuis leerde ons dat we 48 uur voor de eerste vlucht van Kamembe naar Kigali zouden redden, maar 48 uur voor de vlucht van Kigali naar Amsterdam was onmogelijk. We probeerden contact te zoeken met het ministerie van Buitenlandse Zaken, maar die verwezen ons door naar KLM. En van KLM kregen we geen antwoord, vanwege de drukte.

Zaterdagochtend was het tijd om de test af te laten nemen. We vertrokken bijtijds naar het districtsziekenhuis. Daar aangekomen bleek dat we niet in het ziekenhuis konden betalen en werden we doorverwezen naar de bank. Maar het duurde nog even voor de bank opening en in no time was het druk. Een van de bewakers verwees ons door naar een agent en uiteindelijk konden we

via haar registreren en betalen. Daarna moesten we terug naar het ziekenhuis om de test af te laten nemen. En toen begon het wachten. De testuitslag was ons zondag beloofd. In eerste instantie wachtten we met inpakken, tot we zeker wisten dat we mochten reizen. Maar de uitslag liet op zich wachten. Volgens de mensen om ons heen was er geen probleem. Natuurlijk zouden we gaan, in Jezus' Naam. Maar 's avonds was de uitslag er nog altijd niet. En zonder testuitslag kun je ook niet reizen. Uiteindelijk hebben we met verschillende mensen gebeld om er achteraan te gaan. Na 2,5 slopende uren wachten kregen we een sms'je dat het probleem opgelost zou zijn. En na nog eens een half uur, kregen we via WhatsApp ons certificaat met de uitslag toegestuurd: negatief. Wat een opluchting!

Maandagochtend vertrokken we om 7.00 uur naar de luchthaven van Kamembe. Daar bleek de volgende uitdaging op ons te wachten: een van onze koffers kon niet doorgestuurd worden naar Amsterdam, vanwege een fout in het systeem. Helaas konden ze dat probleem niet in Kamembe oplossen, maar moesten we in Kigali uitvinden hoe of wat. De geldigheid van onze testuitslag stond daarmee ook weer op het spel, want inmiddels was ons verteld dat de testuitslag geldig zou blijven zolang we op de luchthaven, achter de douane bleven. En dat kan niet als je een tas moet ophalen en 's-avonds weer moet inchecken. Maar goed, eerst maar naar Kigali en dan verder kijken. Gelukkig werden we in Kigali goed geholpen. Iemand van de luchthaven vertelde ons dat zij voor ons achter de tas aan zouden gaan. We hebben de

hele dag doorgebracht achter de douane. Geen belevenis, want het is maar een kleine luchthaven, met slechts één cafeetje waar je eten en drinken kunt halen. Maar we waren er al op ingesteld en in Rwanda leer je de tijd uit te zitten. Vrijwel overal moet je lang wachten. Dus uiteindelijk ging het allemaal redelijk soepel. Het kofferprobleem werd aan het eind van de middag succesvol voor ons opgelost en om 19.15 uur konden we

aan boord van het vliegtuig naar Amsterdam stappen. Wat een opluchting was het toen we eenmaal echt in het vliegtuig zaten! De vlucht verliep verder rustig en gelukkig konden we ook nog redelijk slapen. Dinsdagochtend zetten we, na ruim 2 jaar, weer voet op Nederlandse bodem en werden we op feestelijke wijze met een spandoek onthaald.

Op 8 september ontvingen Rik en Caroline uit Gods hand een prachtige zoon, Jonathan Diederik.

Inmiddels zijn zij alweer een aantal weken in Nederland. Er moest van alles geregeld worden. Onder andere is Rik naar Utrecht geweest om zijn Rwandese corona vaccinatie te “valideren” naar de Nederlandse en Europese standaard. En dat kan maar bij één GGD ergens in het centrum van Utrecht. Na zo'n lange tijd in Kamebe is een bezoek aan Centraal Station en Hoog Catherijne bijna overweldigend!

Zendingsavond Strijen.

Op donderdag 28 oktober zijn Rik en Caroline in Strijen geweest om een zendingsavond te verzorgen. Voor een goed gevulde zaal in Salvatori, waar we heel dankbaar voor zijn, hebben ze verteld over hun werk in Rwanda. Ook de jongste telg van de familie was erbij!

Op 2 november vertrekt het gezin weer naar Rwanda. Wilt u ze met een kaartje verrassen, kan dat naar P/O EAR Cyangugu Diocese, PO Box 52, Kamembe, Rwanda.

Deze maand hopen Rik en Caroline voor verlof naar Nederland te komen omdat ze in september een kindje verwachten.

We kijken uit naar een ontmoeting met hen tijdens een zondingsavond op donderdag 28 oktober om 19 uur in Salvatori.

Blijf op de hoogte

Volg Rik en Caroline op de voet via hun weblog:

https://www.gzb.nl/zendingswerkers/rik-en-caroline-mager/home?user_id=1019243

U kunt daar een e-mailabonnement op de nieuwsbrief nemen. Rik en Caroline zijn ook te volgen op Facebook, dit kan op "Duizend heuvels vol vreugde".

Karsten en Irene, uitgezonden namens Wycliffe Bijbelvertalers.

Ook Karsten en Irene zijn momenteel op verlof in Nederland. Begin november hopen ook zij weer terug te keren naar Zuid Azië. Op zondag 3 oktober waren ze te gast in een zondingsdienst in Strijen, waarin ds. Doorneweerd voorging. In de dienst vertelde Karsten wie ze zijn en wat voor werk ze doen. Daarna vertelde Irene wat over haar werk en deelde met name enkele getuigenissen. Tenslotte vertelde Karsten iets over hun persoonlijk leven en hoe ze de Coronatijd zijn doorgekomen, waarna hij afsloot met een gebed voor zowel het werk in Zuid Azië als voor de gemeente Strijen.

Naar aanleiding van deze dienst laten Karsten en Irene u weten: "Met goede herinneringen kijken we terug op de dienst en ontmoeting. We hebben de dienst als heel bemoedigend ervaren. De dienst was warm en betrokken."

We zijn als commissie dankbaar en blij dat we op deze manier met elkaar kunnen meelevens.

Op de valreep ontvingen we nog een nieuwsbericht. Voor de laatste keer schrijven ze dit stukje vanuit Nederland. Volgende keer hopen ze weer vanuit Zuid Azië te schrijven!

Lang leve de talen!

De meeste presentaties moeten kort en bondig zijn: in 10 minuten proberen we mensen iets te laten proeven van ons werk. Niet vaak kunnen we ingaan op technische details. Tijdens de afgelopen maand waren we een keer uitgenodigd om voor een gemeente een programma over Bijbelvertalen te verzorgen. Het was leuk om juist weer over de ingewikkeldheden van vertalen te praten. Wat zijn talen toch enorm boeiend!

In het Nederlands weet iedereen wat er bedoeld wordt met een 'zus'. Maar in Zuid-Azië is er voor een jongere zus een ander woord dan voor een oudere zus, en de oudste schoondochter in de familie wordt anders aangeduid dan de jongste schoondochter. Wie was er ouder, Orpa of Ruth ...? De Bijbel zegt daar niets over, maar een Bijbelvertaler in een van deze talen moet daar noodgedwongen een keuze in maken!

Intuïtief zullen veel mensen zeggen dat een zo letterlijk mogelijke Bijbelvertaling het beste is. Maar een letterlijke vertaling bestaat niet! Zo is er bijvoorbeeld in sommige talen geen apart woord voor zwemmen. Hetzelfde woord wordt gebruikt voor lopen, vliegen, en voor zwemmen. De context maakt duidelijk waar het om gaat. Hoe vertaal je dan de zin dat Jezus op het

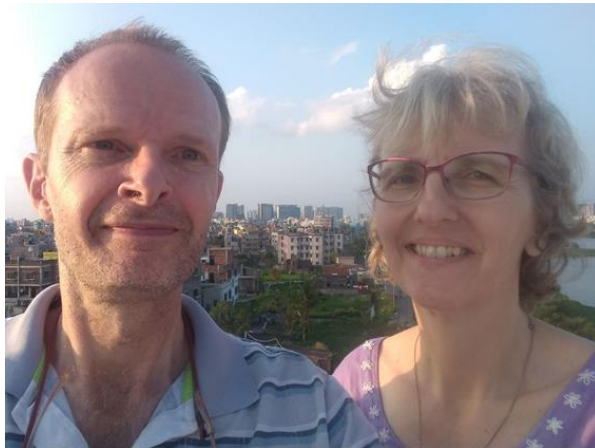
water loopt...? Je zult meer moeten doen met tekst om de luisteraars te laten begrijpen dat Jezus hier niet gewoon aan het zwemmen is!

En dan hebben we het nog niet eens over beeldspraak en figuurlijke taal gehad, waar de Bijbel vol mee staat. Hoe voorkom je dat als er staat “mijn hart springt op’ de lezers denken dat het om een hartaanval gaat? Een goede Bijbelvertaling is als een tafel met vier poten: duidelijk, natuurlijk, accuraat, en mooi!

Zoveel talen, zoveel culturen – dat overal Gods woord gehoord en begrepen mag worden!

Om voor te bidden:

- We zijn dankbaar voor een goede tijd met kerken, vrienden, familie en vooral met onze jongens.
- We bidden dat alle mensen over de hele wereld Gods’ woord mogen horen in een taal die hen raakt.
- We bidden dat we straks in Zuid Azië weer een goed start mogen maken.

Willem en Joanne Folmer, namens de GZB als artsenechtpaar uitgezonden naar Congo.

Willem, Joanne en hun kinderen zijn begin september na hun verlof in Nederland weer naar Congo vertrokken. Ze hadden zich gevestigd in Lolwa (Noordoost Congo) bij de familie Godeschalk.

In de regio rond Lolwa is sprake van een toenemende dreiging van activiteiten door rebellengroepen. Daarom zijn Willem, Joanne en hun kinderen helaas na 3 weken in Lolwa gewoond te hebben, vrijdagmiddag 24 september met de MAF naar Bunia (de hoofdstad van de provincie) vertrokken om daar de ontwikkelingen af te wachten. Ook de familie Godeschalk is met hun meegereisd.

Er is geen sprake van een acute dreiging, maar de GZB vond het omwille van de veiligheid beter dat ze gingen vertrekken. Het is vooral nog voor enkele weken.

Het gezin verblijft in een huis van missionarissen die er momenteel niet zijn. De kinderen hebben het redelijk goed opgepakt, maar het is toch weer een ingrijpende gebeurtenis.

Toch is meteen de blik weer op de voortgang gericht, dus in Bunia is er meteen -naast een wc-bril en hoofdkussens- een tafeltje gekocht, zodat maandag groep 3 weer doorgang kan vinden. Willem heeft de komende week verschillende meetings over de projecten zondagsschool en pygmeeën, die al gepland stonden.

Wilt u meebidden voor de bevolking in en rond Lolwa, voor iedereen in het ziekenhuis van Lolwa en de families Folmer en Godeschalk?

De Heere heeft hen voor dit moment een fijn huis gegeven in Bunia waar we tot rust kunnen komen. Binnenkort hopen ze verder na te denken over blijven wonen in Bunia of terug gaan naar Lolwa.